Debreczen 1898. XXV. évfolyam 10. sz. Csütörtök, január 13.

Előfizetési árak:
Egész évre 10.— frt
Félévre 5.— „
Negyedévre 2.50 „
Egy hóra 1.— „
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Főpiacz, a városházzal szemben.

Hirdetések:
Egy hasábos petit soronkint 5 kr.-ével számittatnak.

Befejezett ügy.

Budapest, január 12.

A párisi haditörvényszék két nap alatt végzett Eszterházy-Walsin ügyével. Habozás nélkül mondjuk: kár lett volna több időt vesztegetni erre a tárgyalásra, sőt talán a két napért is kár volt. Hiszen előre láthattuk az eredményt, a forma kedvéért vád alá helyezett őrnagy fölmentését.

Eleve kétségtelenné tevé ezt az eljárásnak szándékosan vagy öntudatlanul — ezt nem akarjuk vitatni — tévesztett alapra fektetése. Mert az Esterházy-Walsinre nehezedő gyanu im ez: ő hamisitotta mindazokat az okmányokat, a melyeknek révén Dreyfus az Ördögszigetre került. Indokolt-e ez a gyanu? a közvélemény erre a kérdésre sürget kétségtelen választ. E helyett azt a kérdést terjesztették a hadi törvényszék elé: szolgáltatott-e ki az őrnagy valamely idegen hatalmasságnak titkos katonai okmányokat. A birák nem-mel feleltek, Esterházy-Walsint fölmentették és a tárgyalás véget ért.

A közvélemény azt akarja tudni: ártatlan-e Dreyfus vagy nem? Esterházy-Walsin homályos alakjával csak annyiban törődik, a mennyiben szerepe van ebben az ügyben. A párisi haditörvényszék pedig teljes sötétségben hagyta továbbra is Dreyfus ügyét. A franczia nemzet nem csodálkozhatik tehát, ha az európai közvélemény föntartja aggodalmát, hogy az ex-kapitány a souvinizmussal vagy a fajgyülölséggel üzérkedő kétes exisztencziák szerencsétlen áldozata.

Saussier tábornok parancsa, a melylyel a haditörvényszék elé utasitotta az őrnagyot, kijelentette, hogy Ravary őrnagy vizsgálóbiró az eljárás beszüntetését inditványozta ugyan, hanem ő mégis szükségesnek tartja a végtárgyalást azért, hogy alkalmat nyujtson a közvélemény izgatottságának a lecsillapitására és az őrnagy ártatlanságának kétségtelen megállapitására.

Azt lehetett sejteni ebből a parancsból, hogy Saussier tábornok az egyedüli helyes álláspontra helyezkedett, a közvéleménynyel összhangban azt kivánván, hogy a nyilvános tárgyalás révén megvilágositassék ez a titokteljes és bonyolódott eset. Mennyire téves volt ez a fölfogás, kiderült abból, hogy Hervieu őrnagy, kormánybiztos és közvádló mindjárt a tárgyalás elején inditványozta, hogy mondja ki a bíróság a nyilvánosság kizárását. A bíróság készségesen magáévá tette ezt a javaslatot, mert tegnapelőtt délelőtt nyilvánosan tárgyalt ugyan, délután és tegnap egész nap azonban már titkosan, attól a percztől kezdve, a mikor annak a Piquard ezredesnek a kihallgatására került a sor, a kiről Ravary őrnagy vizsgálóbiró jelentése azt mondja, hogy ő a Dreyfus-ügy föleleventésére irányuló mozgalomnak a lelke. Tőle és Paty de Clam ezredestől, a ki állitólag szövetségese volt Esterházynak Dreyfus elvesztésében, kellett tehát a legfontosabb nyilatkozatokat várnunk a melyekről ezek szerint nem szerezhetünk tudomást.

A katonai köröknek ez a magatartása és elrejtőzésük a nemzeti védelem érdekei mögé, következetes folytatása az ügy egész folyamán tanusitott eljárásuknak, a miről a tárgyaláson bizonyitékokat is kaptunk. Ravary őrnagy jelentésében olvassuk ugyanis, hogy a hadügyminiszter arra utasitotta Piquard ezredest, hagyja abba a Dreyfus-ügy kutatását. Scheurer-Kestner szenátor pedig, a kit mint tanut hallgattak ki, a következőket vallotta: Miután megtudta, hogy a hadügyminiszteriumban Gouse generális és Piquard ezredes meg vannak győződve arról, hogy Esterházy-Walsin és

TÁRCZA.

Mila, a regényes.

Irta: **Szathmáry Zoltán.**

A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti tárczája.

I.

Miláról mondok regét, Miláról, aki szépséges vala. Nagy buzavirág szinü szemei voltak a melyek néha, mikor valami messze mesés országban kalandozott a leány lelke, ugy odakapcsolódtak valami tárgyhoz, mintha apróra akarnák szedni annak minden kicsi részét; pedig Mila nem is tudta, hogy hova néz.

Nem látott a szemével csak a lelkével, mely odakalandozott tündér-országba ahol csupa szivárvány szinekből szövik a szerelmet, mese országba, ahol csupa-csupa Argyilus királyfiuk epekednek az olyan lányokért, mint Mila is, akinek szép buzavirág szemei voltak és illatos, hullámos puha szőke haja.

Mila szerfölött ábrándos volt és egy gyermekkori szerelem emléke volt eltemetve a szivében.

Még a tánczisiskolában borult virágzásba a hire, ahol egy szelid arczu, szintén szőke és hullámos haju, de erősen fekete szemü ifjuval ismerkedett meg.

Esténkint találkoztak s egy izben a a fiu virágot is hozottt Milának. Szép, édes harmatos virágokat és Mila mikor feltüzte a keblére ugy érezte, mintha rózsaszinü köd ereszkedett volna el a mindenségre. A kis köhögős mellü tánczmesterre, a lányokra és fiukra, akiket a keringő lépés betanitásával kinzott a mester, az öreg fakó zongorára, a mely már olyan formán szólott, mint a czimbalom és Elvira kisasszonyra, aki az erényesség vigyázójaként ült a sarokban és csak néha-néha nézte a leányokat, hanem inkább törökös szinü harisnyát kötött és közbe-közbe bókiskolt is.

Mila hogy-hogy nem a legközelebbi tánczinál megszoritotta az ifju kezét és szerelmesen nézett rá. Az ifju meg rá mondta akaratlanul is:

— Mila édes...

Mila sok bohóságot elgondolt azeste az ágyban s megesókolta a vánkosát.

Igy tartott ez napokig, az ifju keveset beszélt, de gyakorta szólitá Milát édesnek. Szerelemről nem volt szó köztük, de Mila azért érezte, hogy ez a szerelem.

És mindezeknek vége lett, hogy elmultak a tánczórák.

Azóta lett Mila ábrándozó és néha ugy elgondolkozó, hogy szinte vizesek lettek a szép szemei nagy gondolkodásban. Olyankor pedig, mikor visszacsendült a fülébe ez a két szó:

— Mila édes...

II.

Mila apja irodatiszt volt a vármegye házán. Rendes, pontos ember, aki sokszor nagy csomó irásokat hozott haza. Ilyenkor irt is éjféltájig is.

Mila szerette ezeket az estéket, mert ilyenkor ő is fent lehetett és ilyen esetekben olvasott. Jobbára szép regényeket. Azokat szerette különösebben, amelyekben a szerelmes hősök és hősnők egész köteteken keresztül gyülölik egymást és a végén a regénynek még is egymáséi lesznek.

Voltak regények meginditók, ahol az emberek belehatolnak szerelmükbe. Ezek is tehettek Milánt, aki érezte, hogy ő is meg tudna halni valakiért.

De kiért? Tette fel gyakorta a kérdést. A fényes, tüzes fekete szemü ifju ki tudja, hol jár már azóta, miután a tanárok hazaküldték a szüleihez igen-igen rossz bizonyitványnyal. És nem mondja már hogy: édes Mila, lelkem Mila.

Mila különben nem is ragaszkodott a régi tánczosához olyan nagyon, inkább mást várt, de olyan valakit, a ki épen olyan szépen tudná kimondani a nevét, meg az édes szót, a lelkemet. Vagy mást, de szerelmesen, epekedőleg mondaná.

És eközben sokat olvasott és egyes fejezeteknél sirt is.

III.

Mila az ablaknál ült néha és varrt

nem Dreyfus irta a hirhedt bordereaut, azzal a kivánsággal fordult Billot hadügyminiszterhez, bizonyitaná be Dreyfus bünösségét; a miniszter erre azt felelte, hogy ő ezt nem teheti; Méline miniszterelnök viszont a kit a szenátor szintén felkeresett ugyanezzel a kéréssel, a hadügyminiszterhez utasitotta őt.

A nyilvánosság kizárásával tartott tárgyalás során nem is tudtunk meg semmi ujat. Esterházy hidegvérüen tagadott meg mindent, annak az embernek a nyugalmával, a ki bizonyos benne, hogy ugy sem történhetik semmi baja. Mire alapitotta ezt a bizalmát, azt nem tudjuk; aminthogy egyáltalában nem tudunk meg semmit az Ördögsziget lakójának a titkáról.

A kongó frázisok annál bővebben jelentkeztek; ezek közül talán legjobban megközeliti az igazságot Ravary őrnagy jelentésének ez a hangzatos mondása: ebből a szomoru ügyből nem fog hátramaradni egyéb, mint a sajnos benyomás, a mely fájdalmas visszhangot kelt minden igaz franczia — és hozzátehetjük: az egész európai közvélemény — szivében.

Országgyülés.

Budapest, január 12.

A mai ülés egy órával a rendes időn tul kezdődik, egy órára tehát véget is kell érnie. A napirend nem is fenyeget többel. A *munkástörvény* harmadik olvasásának tartama csak attól függ; mennyi idő alatt olvassa fel a törvényt *Molnár* Antal a kilencz darab mentelmi ügy se fenyegetne valami különösebb huzavonával; feltünik azonban a *Pichler* vészjós alakja. Egy árkus fehér papirossal a kezében, a melyet fenyegetve lobogtat, hogy a vizvezeték miatt tüzeljen.

Jöttek a mentelmi ügyek. Ezeket *Schmidt* Gyula referálta. Azután első volt a *Rakovszky* Istváné; a ki helyett Buzáth kollégája azon panaszkodott, hogy megsértették az immunitását. A mentelmi bizottság nem volt ezen a véleményen. Nem volt a többség sem.

Csávolszky Lajost hamis eskü vádjával kérik ki a Háztól. Miután azonban a bizottság hamis esküt éppenséggel nem lát a Csávolszky ügyében nem is adja ki a képviselőt; ellenben kiadták *Pichler* Győzőt, a ki egy Wallesz Jenő nevü irnoknak a becsületét sértette meg, még pedig — bottal, miután más uton rajta elég tételt nem vehetett. *Kubinyi* Gézát, a kit hatóság elleni kihágással" vádolt egy rendőr, nem adta ki a Ház, kiadták azonban *Kossuth* Ferenczet, a kit az Ugronnal vivott párbaja miatt kért ki a biróság.

Kiadták *Iványka* oszkárt is, a ki duellált. Nem adták ki *Wolfner* Tivadart, a ki ellen az volt a vád, hogy „követetvámot csonkitott" — ellenben szó nélkül felfüggesztették *Serbán* Miklós és *Sima* Ferencz immunitását, a kikkel szemben hatóság elleni erőszakra szól a panasz.

. . . Jöhet Pichler és a vizvezeték.

Azaz, hogy először megállapitották a következő ülésnek — a mely pénteken lesz — a napirendjét.

De most már csakugyan megtehette Pichler a szemrehányásait a káposztásmegyeri vizvezetéki főcsőnek. Kéri a belügyminisztert nyuljon bele erélyes kézzel a vizvezeték dolgába és legyen rajta, hogy ez állapotok, ha áldozatokba kerülne is — orvosoltassanak. Az interpellácziót közlik a belügyminiszterrel. Fél egykor már befejeződött az ülés.

Fiume.

Budapest, január 13.

Fiume, Magyarország egyetlen kikötő városa, megint beszéltet magáról. A rappresentanza első ülésére a fenforgó ügy rendezését vártuk, e helyett mind tarthatatlanabb, napról-napra bonyolódottabb lesz az állapot. Mindennek az autonomisták az okai, akiknek él Walluschnig és a volt podesta, Mayländer áll.

Walluschnig kijelentette egy beszédben, hogy a rappresentanza nem tehet esküt, olyan törvényekre, melyeknek életbe léptetése iránt a magyar kormány a rappresentanzát meg nem kérdezte. Fiume a magyar korona külön teste s ezért a magyar kormánynak nincs joga ott tetszése szerint törvényeket életbe léptetni a rappresentanza megkérdezése nelkül. És midőn ennek az autonom testületnek az ujonnan választott tagjai az esküt dr. Gaál Tibor kormányzóhelyettes kezébe letették s hüségüket kézadással megerősitették; miután továbbá a volt podesztát. dr, Maylendert majdnem egyhangulag ujra megválasztották, kijelentette az uj podeszta, hogy a választást örömmel elfogadja, de az uj törvényeknek hüséget nem fogadhat. Az ülést nem folytatták...

Fiume uj kormányzója, gróf Szapáry László alkalmasint előre látta a tegnapi ülésnek ezt a negativ eredményét, mert Budapestre utazott, — hogy báró Bánffy miniszterelnökkel tanácskozzék. Báró Bánffy a vas tetterő és az erélyes határozottság embere. Azelőtt is megtagadta a rappresentanza beleegyezését kérni a törvények életbeléptetéséhez, most is meg fogja tagadni, ha lehet, még határozottabban. A magyar állam felsőbbségét nem lehet néhány exaltált polgár nyakassága miatt pocsékká tenni.

Báró Bánffynak a jelen esetben nem szabad engednie és ahogy a dolog ma áll, Fiume sem enged és igy beláthatlan zavarok előtt vannak, melyek gróf Szapáry kormányzónak már állása elfoglalásakor oly kellemetlenné teszik az életet, amint csak lehet.

A kormányzó beiktatása máig elmaradt. Gróf Szapáry László kormányzó ily viszonyok közt nem akar központja lenni oly ünnepélynek, amely a fennforgó körülmények közt nem lehet őszinte. Szivesebben lemond az ünnepeltetésről és inkább rajta lesz, hogy rendezze az ügyeket, melyek rendezéséhez magával hozott minden szükséges tulajdonságot. A korona és a kormány bizalmával ment Fiuméba

---

vagy ilyesmit csinált. Az ablak előtt pedig szekfüvirágos ifjak jártak és szerelmes pillantásokat vetettek feléje. Milának egyik-másik tetszett is, de leginkább egy magas széles vállu ifju, aki minden délben és délután feltünően sokat sétált és erősen nézett Mila szemeibe. Később meg is billentette a kalapját. Mila eleinte elpirult s lesütötte a szemeit, később pedig visszabólintotta a fejecskéjét.

Azután nyár jött s a fiatal még többször jött. Most már estende is és virágokat szólt be az ablakon.

Mila felszedte azokat és elrakosgatá. Egy időben vágyat érzett, hogy meg is csókolja a virágokat. Eleinte restelte a dolgot, de egykor óvatosan körültekintgetve mégis megcsókolta. Azután eldobta a virágot s kifutott az udvarra dalolva, kaczagva.

Igy tartott ez igen sokáig, mignem megint őszre kezdett járni az idő.

IV.

A postások bált rendeztek és erre hivatalosak voltak Miláék is.

Mila már egész kifejlett leány volt, habár fiatalabb volt évek tekintetében, mint amilyennek látszott.

Mila apja elhatározta, hogy a leányt elviszi a bálba. Mila árva volt, anyja régen meghalt, egy nagynénije kisérte el hát a bálba.

Minek mondjam a mesét apróra el? Mila találkozott az ifjuval. A fiatal a városnál volt adótiszt, de a lapokban irt verseket olykor. És Milához is irt már egy dalocskát.

Mindezek kiderültek a bálban, mely után Mila még ábrándosabb lett, mint volt annak előtte.

V.

A dolognak gyorsan kellett végbe menni. Kádár, — igy hivták az adótisztet, — igen sürgette a dolgot. Az apjának lett volna száz hold földje, jó termő fekete föld, de nagyon szük marku volt az öreg. Milának is jutott egy kevéske juss az anyjáról.

A fiatal Kádárt biztatta az apja:

— Csak asszonyt hozz a házhoz, akkor neked is jut. Becsületes embernek akarlak tudni, mielőtt elásnátok. Azután a többi sem lesz a kutyáké.

A fiu szerette Milát, de nincs is abban semmi megrovandó dolog, ha a pénzecskére is gondolt.

A hitelezői meg szorongatták is.

A bál után, két hónap sem telt belé, megtartották az esküvőt szépen csendben, mint ahogy az ilyen egyszerü emberekkel történni szokott. Az esküvőn egy pár hivatalbeli ember, meg az irodaigazgató volt jelen. Addig van.

VI.

Mikor Mila magára maradt a férjével, az kinyujtotta feléje a karját.

Már a salonkabátot le is vetette Kádár, ugy akarta megölelni.

Mila ránézett a férjére, akinek valami idegen tüz csillant fel a szemében. És ugy tetszett Milának, hogy egész más az ifju hangja, mikor ideges mozdulattal elkapva a kezét elfojtott, elváltozott hangon mondta:

— Mila édes....

Megdöbbent a leány.

Idegennek tetszett előtte a hang, az ifju kéjesen reszketeg mozdulatai.

Durván rántotta ki a kezét az ifjuéból.

Ekkor ez valami tagolatlan hangot hallatott...

...Ugyanekkor a lyány lelkében összeomlottak az ábrándok. Ugy tettek előtte, mintha valami nagyon édes álomból ébredt volna fel, nagyon nagyon hideg valóra, amelyben ingujjban ölelkeznek az emberek. Ahol nincs többé epekedés és nincsenek Argyilus királyfik, hanem egyszerü emberek, akik emberiesen szeretnek és nincsenek rogényes hajlamaik a házasság után...

És Mila sirt.

VII.

Milából mindazonáltal jó feleség vála és számos gyermekei valának.....

és államférfiui lénye meggyőző személyes tulajdonságainak, a viszonyok ismeretének és konciliáns természetének ereje által rendet fog ott csinálni és erre a majdnem legyőzhetetlen feladatra nem egyhamar lehet gróf Szapáry Lászlónál alkalmasabb és szerencsésebben választott személyt találni.

Mostantól kezdve előtérbe lép az ő személye és bizton hisszük, hogy az uj kormányzó működéséhez állandó siker fog fűződni Fiume áldására és az állam megelégedésére.

Gárdos a törvényszék előtt.

(Saját tudósitónktól.)

A budapesti büntető törvényszék tegnap olyan bünpör tárgyalásába fogott, mely hajszálnyira hasonlit Van der Auvera belga örnagy bruges-i bünpörhez, a hajszálnyi különbség csak annyi, hogy itt nem a szerető juttatta a vádlottat a biró elé, hanem az anyós. Egyébiránt pedig meg van a csélcsap férj, a féltékeny szerető, a terhelőn valló szerető, a harapós vádló, a hires védő, a homály abban, ki a mérgező, az ajtókat ostromló közönség és az összezsufolt, izgatott, elegans hallgatóság, kétharmad részében asszony.

Ifju *Gárdos* Lajos, a fővárosi háztulajdonos és szigorló mérnök áll a birái előtt. Azzal a szörnyü váddal terhelve, hogy fiatal feleségét megmérgezte közvetetlenül azután, mikor az második gyermekének adott életet. Az ujszülött sirása alig hangzott föl, *az* apa — igy mondja. a vád, — a gyönge, magával tehetetlen anyát, orvosság ürügyével megmérgezte Gárdos magas termetü, rokonszenves megjelenésünek mondható fiatal ember. Borotvált állu, szabályos arcz, szőke bajuszszal. Fekete szalonkabát van rajta. De csak addig marad meg az a szimpatikus hatás, a mig szólni nem kezd, mert a beszéde kiállhatatlanul patetikus és minden mozdulata szinészies. Ő igy beszél: Mindent elkövettem, hogy visszahódithassam azt a kincset, (már tudniillik a feleségét menyasszony korában), melyről azt képzeltem, hogy végleg elvesztettem.“

Majd igy kiált föl:

— Ilyen volt az én érzésem, az én gondolkozásom, az én szerelmem... az én nagy szerelmem kedves (hangja megcsuklik és kezét szivére teszi), szegény boldogult feleségem iránt.

Ennek a kincsnek, a nagy szerelem e birtokosának azonban végtelenül szomorn sorsa volt Gárdos mellett. Azt a hosszu, nem órahosszat kitöltő elbeszélést, melylyel a vádlott családi életét festette, azzal a kinos vallomással kezdette (fájdalmas hangon és arczczal), hogy szegény Emmáját, mikor az még menyasszonya, vagy mint ő mondta, szeretője volt, szégyenbe ejtette és ennek a szomoru dolognak egy korán elhunyt csecsemő volt a gyümölcse. Majd mikor elvette a szegény Emmát, hát annak az élete — Gárdos szerint féltékeny hajlandósága miatt — az öngyilkossági gondolatok folytonos láncza volt. Kitárta fárasztó szószaporitással családi életének apró részleteit, a minden házi mulatság, szinházba, vendéglőbe menetel, bál után okvetlenül elkövetkező szörnyü szcénákat és öngyilkossági kisérleteket. Emma egyszer megétetni akarta magát, máskor agyontánczolni, aztán megégetni, majd ki akart ugrani az ablakon, később meg csaknem elmetszette borotvával a nyakát.

A vádlott mindezt azért mondotta el, hogy plauzibilissé tegye, hogy Emmája öngyilkos akart lenni. El is lehet neki hinni, hogy igy volt, no talán nem éppen csak képtelen féltékenységből, hanem azért is, hogy — a házbeliek vallomása szerint — arra kényszeritette feleségét, hogy azzal barátkozzék, akiről azt hitte, hogy vetélytársa. Ezzel szemben a gyöngéd férj, mint ismertető jelét magára kezni. Valósággal lirai részleteket mond el. Igy szól sóhajtva:

— Valósággal idilli képet festettem magamnak. Kimegyek vele (Emmával) Szent-Endrére, én fölmászom a cseresznyefára, ő leheveredik a fübe és én cseresznyét dobálok le neki...

Mig ezt elérzékenyülten elmondja, kénytelen azt is megvallani, hogy egy izben Boross Krisztina kisasszonyhoz igy szólt:

— Tinka kisasszony, ha a feleségem, mint Mészöly doktor állitja, gyerekágyban meghal, feleségem lenne e?

— Nos, mit szól ehhez? kérdi az elnök.

— Csak Tinka kisasszonyt akartam megtréfálni.

— Ilyen tréfát még nem láttam.

— Oh, csináltam én más ilyen tréfát is.

Annak sem tudja kellő okát adni, minek kellett neki az a tömérdek méreg. Volt vagy nyolcz féle. A sztrichnin macskák ellen, a belladonna köhögés ellen, a morfium gyomorfájás ellen, az arzén a hidrohlorid stb. mind más ellen. Azt sem tudja igazolni, miért semmisitette meg a mérgeit.

A közvádló, Baumgarten kir. ügyész epés haraggal iparkodik ellenmondásokba keverni, mig az elnök Eördögh biró, talán hogy a belga pör elnökéhez ne legyen hasonló, kiméletesen bánik vele. Friedmann Bernát dr. a védője hideg humorral hüti le a közvádló heveskedését s akárhányszor személyeskedő szóváltás támadt köztük. Maga a vádlott szószaporitása ellenére is meglehetősen föntartja vallomásában a logikus láncot. Egyáltalán a tárgyalás folytatása, melyet hol könnyezve, hol fölugrálva hallgat Fedorcsákné, Gárdosné anyja, ki magánvádlókép van jelen, nagyon érdekes.

A tárgyalást két órakor fejezték be és délután négy órakor folytatták.

A sikkasztások városából.

Hódmezővásárhely, január 12.

A mai, viharosnak igérkező közgyülés igen simán folyt le. Garzó Imre és társai inditványt adtak be, mely szerint héttagu bizottság küldessék ki a czélból, hogy vizsgálja meg az utóbbi napokban lefolyt szenzációs sikkasztási ügyeket s deritse fel azoknak az okait. Addig a tanácsnak ide vonatkozó jelentését a közgyülés ne vegye tudomásul.

A közgyülés ezt az inditványt egyhangulag elfogadta, kimondván a birtokon kivüli felebbezést. A bizottság tagjai: Garzó elnöklete alatt Kovács József, Fári Antal, Kovács János, Bauer Gyula, Lázár István, Szabó Mihály.

Általános megnyugvást idézett elő Baksa polgármester azon megnyugtató kijelentése, melyet Kovács Józsefnek válaszolva tett, hogy t. i. a tanács és ő becsületével és vagyonával kezeskedik a várost ért károk megtérüléséért.

Kovács József, midőn a polgármester e kijelentésére általános éljenzés hangzott fel, hirtelen felugrott és e szavakkal: — a polgármester büne! — kinos jelenetet idézett elő. Csaknem az összes bizottsági tagok a polgármester pártjára állottak s eláll, eláll, le vele! kiáltásokkal adtak kifejezést felháborodásuknak. Kovács azután ugy magyarázta ki szavait, hogy Baksának az a büne, hogy a városháza épitésének vállalkozói még nincsenek kifizetve. E kinos inczidens után, mely alkalommal, kitünt, hogy mily nagy a Baksa pártja, a főispán a közgyülést feloszlatta.

Szinház.

Huszárosan!

(Operette 3 felvonásban. Szövegét irta Rónaszéki Gusztáv. Zenéjét szerzette Barna Izsó.)

Rónaszéky Gusztáv, a debreczeni szinház volt kedvelt komikusa, a szinmüirodalomban bohózattal kezdte müködését, majd népszinmüvet irt s most operette librettóval próbált szerencsét.

Rónaszéky mükedvelő iró, de gyakorlott ismeröje a szinpadnak és ez meglátszik a darabján. Kár, hogy a vaskosabb kifejezéseket nem huzgálták ki a Rónaszéky átdolgozásából. A zene és a hangszerelés *Barna* Izsó tehetségét dicséri és följogosit arra a reményre, hogy a tehetséges szerzőtől ennél eredetibb és értékesebb munkát is várhatunk.

A szereplők teljes igyekezettel játszottak, kik között első sorban F. *Kállay* Lujza érdemli meg az elösmerést és diséretet. Eleven, diskrét játéka és tiszta csengésü, szép éneke most is hatott. Belépőjével és *Karacs* Imréveli duettjével zajos tapsot aratott.

Békéssy fess s elegáns huszárkapitány volt s dalait kedvvel énekelte.

Serfőzy Zseni szintén igyekezett tetszeni s egy-két énekszámát tapsolták.

Szentes diskrét alakitása nem tévesztette el hatását, de sikert leginkább ügyes s szellemes kupléival aratott.

Karacs amilyen ügyesen játszotta a bárgyu paraszt ifjut, ép oly szépen énekelt is.

Sziklay képviselte a mulattató elemet a darabban. Némely helyen tulzott ugyan, de a karzat most is hálásan tapsolta.

Rubos sneidig kadét volt, akárcsak a Dolovai nábob-ban.

Püspöky és *Csügényi* a sikeres előadáshoz hozzájárultak.

A II-ik felvonásbeli fegyvertánczot, valamint a huszárok belépőjét megismételtették.

A rendezés teljesen jó volt.

—w —f.

Táviratok.

— *A Debreczeni Ellenőr* saját tudósitójától. —

A képviselőház alelnöke.

Budapest, jan. 13. A képviselőház alelnöki állására, melyet Berzeviczy Albert hagy üresen, ismét vannak ujabb jelöltek, akit az eddigiekkel legalább is egyenlő jogosultsággal birnak. Ezek: Rohonyi Gyula és Molai Sándor.

A Janku szobor jótállói.

Nagy-Szeben, jan. 13. A Tribunában a román nemzeti bank igazgatója és egy román senátor nyilatkozatot tesznek közé, melyben kijelentik, hogy a keresett 4000 frt Janku alapért az adósságot és a felelősséget teljes mértékben magukra vállalják.

A nemzetiségi manifesztum.

Budapest, jan. 13. Korojan és társai, mint a nemzetiségek végrehajtó bizottságának tagjai kiadtak, egy memorandumot melyben ismert és valami elcsépelt panaszaikat sorolják föl, a helységnevekről szóló törvényjavaslat fölött pannaszszal kibővitve.

Szapáry Géza betegsége.

Budapest, jan. 13. Ma az a hir terjedt el a fővárosban, hogy Szapáry Géza gróf udvarmester halálos beteg, hir szerint az orvosok a gróf betegségét a legveszedelmesebbnek tartják.

Garázdálkodó szocziálisták.

Mohács, január 13. A szocziálisták mozgalma az egész megyében veszélyes jelleget ölt. Bata községben fényes nappal fosztogatnak. Fuchs és Kovácska kereskedőket éjjel kirabolták, Szekeres földmives házát felgyujtották. Darázs községben a katholikus lelkészt mert a szocziálizmus ellen prédikált, szidalmazással illették. Hergegmator községben a mozgalom fékezésére kiküldött csendőröket megtámadták. Rosznyai Béla mohácsi csendőrhadnagy a vagyon és életbiztonság érdekében széleskörü intézkedést tett. — Baranya déli részére mozgó csendőröket szerveztett.

A fiumei reprezentanczíát ismét — feloszlatták.

Fiume, január 13. Gaál kormányzóhelyettes elnöklésére ma ülés volt, amelyen az elnök közölte a kormány abbeli határozatát, hogy a podeszta föltételes kijelentéseit visszautasitja. Mayländert ismét nagy többséggel megválasztották polgármesternek és ő a választás után kijelentette, hogy a hétfőn mondottakat fenntartja. Gaál kormányzóhelyettes ellen renitenczíát látva, a reprezenczíát a király nevében ismét feloszlatja. Az elnök e kijelentését éljenzéssel fogadták. A városban teljes nyulalom és rend uralkodik.

Mulatság.

* **Tiszti estély.** A februári vigalmak sorozatában kiválóan szép és elegáns mulatságnak igérkezik a tiszti estély, amely február 22-én lesz. A rendezőségben résztvesznek a 39. gyalogezred részéről: *Csák* alezredes, Kádár, Jurák századosok, Rubos, Sehuszter főhadnagyok és Bottka hadnagy; a 7. huszárezredből Jekelfalussy hadnagy; a 3. honv. gyalogezredből Lányi őrnagy, Hadházy százados, Mihajlovich, Szathmári főhadnagyok és Szilágyi hadnagy; a 2. honv. huszárezredből Treisinger százados, Antal főhadnagy és a méntelepi parancsnokságból Steier hadnagy.

— **A nőegylet társas estélye.** A nőegylet második társas estélye julius 15-én szombaton este lesz az *Arany Bika* disztermében. A hangverseny müsora a következő:

1. I. Chopin Impromptu I. Op. 29. I. Székely Imre 11-ik ábrándja. Előadja *Bosznay* Istvánné urnő.

2. I. Stahl Richard „Szivemnek ő bálványa volt.“ II. Louis Gregh: Szerenade. III. Magyar dalok. Énekli Kemény Klára urhölgy. Zongorán kiséri P. Nagy Zoltán ur.

3. A színésznő Zivuska Andortól. Szavalja *Zivuska* Jolán urhölgy.

4. Czimbalomjáték *Nagy* Dezső urtól.

5. Fortuna: „Mi volt nekem a szerelem?“ cz. pályadijat nyert karnégyes. Előadja a *debreczeni dalegylet.*

Az élvezetes és jótékony czélu estélyre ismételten felhivjuk olvasóink figyelmét.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap **d. u. 2 órakor** csak esetleg **hétfőn** később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak **az egyik** oldalára irni, ha lehet porzó nélkül!

A Gönczy-egyesület „Otthon“-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra között, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyüjtőszekrényből a beadványok kivétetnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órakor, ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartatnak. Az igtató, kiadó-hivatal s az irattár a feleknek felvilágositásokat ád hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél Vasárnap d. e. 10—12-ig. Többi napokon d. e. 9—12-ig, d. u. 3—6-ig.

Népkönyvtár az árok-utczai leányiskolában Nyitva van minden szerdán és szombaton d. e. 11—12 óráig.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban nyitva van hétfőn szerdán, szombaton d. u 3—6-ig.

Famunkatanitás. A kézügyesitő egyesület főreáliskolai mühelyében d. u. 2—4 óráig Kedden előkészitő csoport. Szerdán és pénteken haladó csoport.

Zóna-mészárszék helyisége Csapó-ucza Slezák-féle ház, a gyógyszertár mellett, továbbá a kenyérpiaczon a Szikszai-félet házban. Beiratkozhatni a székhelyiségekben, továbbá a D. E. és R. U. szerkesztőségeiben és Thót Lászlónál Csapó-utcza 319. A jelentkezés legczélszerübben levelezőlap utján történhetik.

A debreczeni kir. járásbiróság szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

Január 29. A polgári kör tánczvigalma.

Február 1. Jogász és tisztviselőkör álarczos bálja.

—

Enyhe tél.

Hótakaró helyett mosolygó napsugár és didergő alakok helyett tavaszi korzó. Pedig Tél apó is meggyőződik róla, hogy hálára nem számithat. A kegyetlen, erős telekre jól emlékeznek az emberek, az enyhe napokat csakhamar elfelejtik. De bármint áll is a dolog, a mostani tél abnormitás, olyan különlegesség, mint a háromlábu csirke, mint a lábatlan óriás, a három méteres kozák, a kik mellett bizvást ott állhatna a Plastikonban. Az az egy bizonyos, hogy a mennyiben plasticumot rendeznénk . . . fényes eredménynyel végződnék a dolog — a mostani tél javára. Legföljebb a bundakereskedők és korcsolya-árusok duzzognak és az utóbbiakkal együtt talán az aranyifjuságnak az a része, a melynek ragyogó korcsolyákat hozott a kis Jézus. Ez az ellenzéki kisebbség. A többség Tél apóval tart és — ragaszkodik hozzá.

Az emberekre is jótékony hatásu ez a mostani tél. Az egészségi viszonyok kifogástalanok, testnek, léleknek bőséges szórakozás nyilik. A szegényeknek, szenvedőknek is jó ez a mostani tél. Kevesebb gondjuk van, hogy honnan szerezzék meg a fütőanyagot, — mert kemény télen csak a gondjuk volt több, de fütőanyaguk épp oly kevés, mint most. Csak a hótakaritók busulnak, ők elesnek keresetüktől . . . *egyelőre*, mert a farkas nem jeszi meg a telet és kiadja az a magáét, ha elkésve is.

— **Puky Gyula diadala.** A tiszántuli ev. ref. egyházkerület ekklézsiái uj világi tanácsbirót választottak az egyházmegyei gondnokká lett Lengyel Imre helyére. A nagy többség bizodalma a magyar jogászvilág egyik kimagasló kálvinista vallásu alakja, a nagy tekintélyü biró, *Puky* Gyula kir. táblai elnök személyében összpontosult, akit uj diszes állásában szivünkből üdvözlünk.

A megüresedett kerületi tanácsbirói tisztségre beérkezett szavazatokat tegnap délelőtt bontotta fel egy küldöttség, amelynek tagjai voltak: *Görömbey* Péter esperes és *Simonffy* Imre kir. tan. polgármester egyházközségi főgondnok elnöklete mellett Rásó Gyula alispán, Balogh Ferencz hittanár, Soltész László tanácsbiró, Dorogi Lajos esperes, jegyzője Hajdu Zsigmond püspöki titkár. A beadott 723 érvényes szavazat ekként oszlott meg:

Puky Gyula kir. táblai elnök	**481,**
Luby Géza orsz. képviselő	55,
Szinay Gyula „ „	36,
Dr. Bartha Béla jogtanár	34,
Dr. Medve Kálmán debr. ügyvéd	18,
Mezőssy Béla orsz. képviselő	15,
Széll Farkas kir. táblai tanácselnök	10.

Ezenkivül 108 szavazat 30 más egyénre esett. Érvénytelen 2, elbirálandó 7, nem adatott be 13 szavazat. Tehát az összes 745 szavazat két harmadrészével győzött Puky Gyula, akinek megválasztásánál azon örvendes körülmény is nagy figyelmet érdemel, hogy ezuttal a politikai pártszempontok nem érvényesültek, hanem a személyi érdem és az egyház érdeke volt az irányadó.

— **A népkonyha szorgalma.** Alig pár nap óta áll fön és már is igen áldásos intézménynek bizonyult a népkonyha a mostani inséges időben. Hétfőn harmincz kedden már hatvan és szerdán hetven szegény lakott jól a népkonyha főztjéből. Mint látszik e szám napról-napra növekszik s mutatja, hogy mily nagy szükség van Debreczenben ez intézményre. Megható a szegények hálálkodása a fütött szobáért s főleg az izes, jó ss meleg ebédért. *Győrffy* Józsefné felügyelőnő mindent elkövet, hogy panasz ne legyen. A nőegylet naponként 2—2 választmányi tagja által gyakorolja az ellenőrzést. *Szabó* Kálmánné alelnök — az elnök gyöngélkedvén — különösen sokat fáradozik a szegényekért. A természetbeli adományokat szivesen kéri az elnökség. (Küldendők Csapó-utcza Kovácskaszárnyába.)

— **Szocziálista zavargás Bagamérban.** Sajnálatos esemény zavarta meg a közel fekvő Bagamér község lakosságát. A bagaméri népet lelketlen szocziálista agitátorok felbujtották ugy, hogy a lakosság tegnap nyilt lázadásban tört ki. Tegnap este egy szükszavu távirat érkezett Debczenbe az állomásparancsnoksághoz, melyben a zavargások elfojtására katonaság kiküldetését kéri a főszolgabiró. Ugyanekkor érkezett *Szathmáry* csendőrszázados sürgönye is Zilahról a debreczeni csendőr-szárny parancsnoksághoz, melyben kéri, — hogy a Bagaméri szomszédos községek őrseit minél sürgősebben összpontositsák Bagaméron. Az állomás parancsnokság intézkedésére a táviratot *Suvich* Jenő ezredeshez vitték, ki a 13. századot rendelte ki Bagamérra. A katonaság *Jurák* Milán százados vezetése alatt hajnalban el is utazott Bagamérra. Reggel egy ujabb távirat érkezett az állomásparancsnoksághoz, melyben a főszolgabiró a katonaság kiküldetését sürgeti. A zavargásról s annak részleteiről holnap részletesen számolunk be.

— **Elmaradt felolvasó ülés.** A Csokonai-kör holnapra kitüzött felolvasó ülése közbejött akadályok miatt elmarad. A legközelebbi ülés e hó 21-én pénteken lesz.

— **V. H. O. Sz.** A vidéki hirlapirók országos szövetségének igazgatósága a hirlapoknál alkalmazott tagjai részére tegnap küldte szét az igazoló jegyeket. A közönség tájékozásául közöljük a hirlapirók szövetsége debreczeni tagjainak névsorát:

A központi igazgatóság helyben lakó tagjai: *Koncz* Ákos és *Ujlaki* Antal.

Az igazgatóság póttagjai *Than* Gyula.

A helyi választmány:

Elnök: *Koncz* Ákos, alelnök: *Than* Gyula, pénztáros: *Kohányi* Gyula, jegyző *Mile* Pál.

Rendes tagok: *Zolthay* Lajos, *Fittler* Jenő, *Löw* József és *Ujlaki* Antal.

— **Eljegyzés.** *Altmann* Béla dr. jeles fiatal orvos, lapunk dolgozótársa, eljegyezte *Mandel* Szeréna kisasszonyt, *Mandel* Albert nagy-báródi lakos leányát.

— **Előmunkálati engedélyek.** A kereskedelemügyi miniszter a debreczen—derecske—nagylétai helyi érdekü vasut részvénytársaságnak Derecske állomásból kiindulólag a B.-Ujfalu állomásig vezetendő gőzmozdonyu h. érd. vonalra, ugy szintén a nagyváradi gőzmozdonyu közuti vaspálya részvénytársaság a nagyteleki utczára tervezett vonalából kiágazólag az ősi állomásig vezetendő villamos vasutvonalra — az előmunkálati engedélyt egy évre megadta.

— **Ujlaki Antal**, lapunk főmunkatársa a szegedi Dugonics Társaság elnökének *Lázár* György dr. kir. tanácsos, helyettes polgármester távirati meghivására holnap egy napi tartózkodásra Szegedre utazik, hogy személyesen olvassa föl birálatát, a melyet a társasághoz érbezett pályamunkákról irt.

— **Az uj presbiterek.** A debreczeni ev. ref. egyháztanács központi bizottsága tegnap d. u. vizsgálta át a mult hó végén megejtett presbiter választásnál beadott szavazatokat és állapitotta meg a szavazás eredményét, a melyet a január 23-dikára kitüzött presbiteri közgyülés elé fog terjeszteni. Most már alkalmunk van közölni, — ki hány szavazattal győzött. Ime az eredmény: *főgondnok*: Simonffy Imre polgármester 723; *presbiterek a régi helyekre*: Komlóssy Arthur v. főjegyző 682, Karai Sándor 669, Kertész Mihály, dr. Oreg János, Kéki Sándor, Ory Mihály 666, ifj. Bányai István, Faragó András, Ferenczy Gyula dr. Gulyás István, Kovács József gyógyszerész, dr. Legányi Gyula 665, Kecskés István, Kerékgyártó Bálint, Kövesdy J. Dávid Mihály 664, Kálmán András, Kovács J. ügyvéd, Molnár Sándor, T. Nagy János, Nagy Sándor 662, Ablonczy Gedeon 661 szavazattal. *Uj helyekre* Roncsik Lajos tanácsnok 704, Vecsey Imre tanácsnok 674, Sz. Szabó József tanár, Török Bálint 664, Szabó József, Tóth Gergely, Varjas János 663, Szikszai Szabó József, Szunyogh, Bertalan 662, Szőllőssy S. 657 szavazattal. *Póttagok lettek*: Bakos Imre 659, Böszörményi Mihály 663, Csőreg Péter 664, Faragó András 664, Kató László 619, Komoróczy Ferencz 661, Kovács László 664, ifj. Ménes András 664, Mészáros János 664, Molnár Ambrus 664, Pethő Lajos 664, Szathmáry Mihály 664, Tóth Lajos 664, Varjas Sándor 664 szavazattal. Egy fiatal ügyvéd is megkapta a kellő többséget, azonban nem tekinthető megválasztott póttagnak, mivel az egyházi adóját nem fizette be. Helyébe valószinüleg Kálmán András jön be 76 szavazattal. Az irott lisztákon lévő jelöltek, akik a szabadelvü párt jelöltjeinek is mondatnak, átlag 50—60 szavazatot kaptak.

— **Halál a lakodalom előtt.** Büdszentmihályról tragikus esetről veszünk hirt. Mint levelezőnk irja, *Helfersohn* Samu odavaló jómódu kereskedő, akit a debreczeni kereskedő világban is jól ismernek, leánya lakodalma előtt nehány órával leesett a kocsiról és azonnal meghalt. — Az eset ugy történt,, hogy a lakodalom előtt nehány órával kikocsizott a vonathoz várni a vőlegényt. A pályaház előtt a kocsi megzökkent valamiben és *Helfersohn*, a ki épen leakart szállani, lefordult a földre oly szerencsétlenül, hogy félholtan maradt a földön. Estében alkalmasint szivszélhüdés érte. A segély már későn érkezett, mert a szerencsétlen kereskedő kiszenvedett. Helfersohn szerencsétlen halála Debreczenben is nagy részvétet keltett mert sokan ismerték itt a szorgalmas, derék kereskedőt. — A lakadalmat természetesen elhalasztották.

— **Uj utczanevek.** Vecsey Imre tanácsnok a januári közgyülés elé uj javaslatot terjeszt az utczák uj elnevezése tárgyában, megfelelőleg a közgyülés azon kivánságának, hogy minél kevesebb utcza uj elnevezésére terjedjen ki ez a reform. A javaslat csakugyan rövidebbre fogta a kantárszárat, mert csak 23 régi elnevezés helyett ajánl uj neveket; melyekhez még 26 olyan utcza és tér keresztelése járul, a melyeknek eddig nem volt nevök. A neveket legnagyobb részben az ország és a város történelmi alakjaitól kölcsönözte. A városrészek elnevezését pedig ekként véleményezi: Csapó, Péterfia, Hatvan, Széchényi, (Piacz), Hunyadi, (Varga-u.) és Kossuth városrészek. Vecsey Imre egyuttal a házszámozásra vonatkozó szabályrendeleti tervezetet is bemutatja. A Vecsey Imre javaslata a régi nevek helyett a következő uj neveket ajánlja: Szarvas-tér vagy Csicsogó: Árpád-tér; Kis-Csapó és Kis-Péterfia együtt: Rákóczy-utcza; Kis-Szappanos-utcza egyik fele: Kölcsey-utcza, másik fele: Kazinczy-utcza; Morgó-utcza: Eötvös-u; Kokas-utcza Arok-utcza: Deák Ferencz-u.; Kis-Mester-utcza: Bethlen-u; a kollegium mögötti kis köz: Gönczy-u.; a nagyerdei fasor: Simonyi-ut; Kis-Hatvan-utcza: Jókai-u.; Kisuj-utcza: Simonfiy-u.; Kenyérpiacz: gróf Dégenfeld-u. (gróf Dégenfeld Imréről; Tizenháromváros: Délibáb-u.; Rucza-utcza: Török Bálint-u.: Kis-Várad-utcza: Hunyadi-u.; Liba-uteza; Vörösmarthy-u.; Sirály-utcza: Teleky-u.; (ez tévedés lehel, miután a mostani Teleky-utczi elnevezés is megmarad. Szerk.) Csik-utcza: Fazekas Mihály-u.; Oláh-u.: Lorántffy-u.; Temető u.: Arany János-u.. A nagy és kis jelzőkkel megkülönböztetett egy nevü utczáknál ezek a jelzök mindenütt elmaradnak s az egyik ilyen nevü utcza uj elnevezést kap, mint a fentebbiekből látható az eddig névvel nem biró utczák és terek a következő neveket kapják: Péczely, Diószeghi, Nagy Sándor Apafája, Dózsa, Apaffy, Gyöngyvirág, Bém József, Kórház, Istvánnádor, Csokonai(tér a nagy templom mögött) Hortobágy, Révész, Mátai, Reáliskola, Vigkedvü Mihály, Petőfi (tér, a vasuti állomás előtt) Verbőczy, Attila (tér Sz.-Anna végén) Kálvin (tér az uj ref. templom körül) Ohati, Dobozy, Uran, Csáky, Kert, Méliresz (tér a Kossuth-utczai temető előtt) stb.

— **Irgalom.** A debreczeni társadalomhoz fordul segélyért egy földink, a ki pár év előtt szakadt el a szülővárostól, hogy másutt keresse a boldogulását. *Erdélyi* Károlynak hivják. Nős, egy gyermek apja és most télviz idején mindhárman Budapest utczáin kóborognak. A nyomoruságot önhibájuken kivül szenvedik. — *Erdélyi* a festői pályára készült és tehetsége nagy reményekre jogositott. De a remények füstbe mentek, mert a szerencsétlen kezdő müvészt pár év előtt szembetegség lepte meg. A müvész-pályától el kellett szakadnia, gyári felügyelő lett, állását elvesztette betegsége miatt. Kétségbeesett harczot vivott ezután a betegséggel és a nyomorral. Természetesen földig tiparta ez a két szerencsétlenség. Következett azután a nyomoruságnak az a stádiuma, a mikor az utczára tett családnak az aszfalt a vánkosa, a borus téli ég a nyoszolyája és az eldobott gesztenye maradék és egyébb hulladék a kosztja. — Erdélyi Károly most a debreczeni társadalomhoz fordul segélyért. A boldogtalan ember részére adományokat Budapesten, Hunyadi-uteza 44-ik szám alá kérjük küldeni, esetlen szerkesztőségünk is továbbitja a kegyes adományokat.

— **Lótartó gazdák figyelmébe.** A földmivelésügyi miniszter Debreczen város gazdaközönségéhez felhivást tesz közzé, melyben tudomására adja, hogy a cs. és kir. közöshadügyminiszterium folyó évi április hó végével a cs. és kir. csikotelepek részére nagyobb mennyiségü három éves csikókat fog vásárolni, Ennélfogva felhivja a tenyésztőket, hogy ajánlataikat legkésőbb e hó végéig az állandó lóavató bizottságok egyikéhez adják be. Ilyen lóavató bizottságok vannak Budapesten, Szegeden, Nagy-Kanizsán és Bilakon.

— **Csőd.** *Jánossy* Béla füszerkereskedő a debreczeni kir. törvényszéknél csődöt kért maga ellen. A törvényszék a csődöt megnyitotta s csődbiztosul dr. *Vass* Antal birót, tömeggondnokul *Sáray* Bertalan ügyvédet, helyetteséül pedig dr. *Bacsó* Bálint ügyvédet nevezte ki.

— **Költő-rendőr.** A költészet istenasszonya se nagyon komolyan veszi a hivatását igy farsang idején, mert kapjafogja magát és neki esik egy szegény rendőrnek, aki épen a poszton ácsorog és ugy agyba-főbe csókolta, hogy a Muzsától ily módon többször homlokon csókolt szegény rendőr mit tehetett egyebet, minthogy a pihenő órájában, engede a csábnak, leült és verset irt. Megirván a verset, beküldte a szerkesztőségbe és ime most kiadjuk, teljék öröme a jó embernek:

Szántó.

Én e soroknak irója, talán nem is születtem?
Rá hogy nagy uri öltönyöd elsuhanjon [mellettem.
Igaz, hogy én szegény vagyok, szegény [családból való.
Csak a nagyapám volt nemes, én földhöz [ragadt csaló.

És senki nem csudálkozik ha kerül vak barázda.
Mert a természet törvénye a kart ugy meg [alázta.
Hiányzik a természet tüz meggyengült az [agg legény.
De még mindég csak előre nem csügged el a [remény.

Ha az alkohó meggyengü elferdült tarigmus.
Elveszti a fizikáját nincs benne humanizmus.
Mind ezekért esedezem boldogitó angyalom.
Ne szoriesál olyan nagyon szép kis kezed [csókolom.

Göröngy.

— **Vidámságra szomoruság.** Érkörtvélyesen nagykeresztelőt és disznótort csapott Vincze Lajos gazda tegnapelőtt annak örömére, hogy egymáz után hamar elhalt két fiu gyermeke felett évekig tartó buslakodásának nehány nappal ezelőt véget vetett a gólya. A kis trónörökös keresztelőjére a boldog szülék összegyüjtötték

minden attyokfiát és jó barátjukat. Csengett a pohár, sok jó kiváuság áradt a kisded fejére s megeredt a dal is a jókedvü vendégek ajkáról. Hajnal felé csendesedett el a vidámságtól zajos ház. Pár óra mulva pedig, mikor már virradni kezdett, kigyuladt a Vinczéék nádas háza. A bába épen akkor érkezett oda. Ő mentette ki a csecsemőt az égő házból; mig az egy hetes gyermekágyas anya élete kozkáztatásával féli felöltözve futott ki a veszedelem elől. A tüz keletkezésének okát nem tudják. A tél közepén hajlék nélkül maradt szerencsétlen család iránt az egész faluban nagy a részvét.

— **Köszönet.** Mindazon tisztelt barátok és ismerősöknek, kik néhai *Kenderessy* Lajos városi nyomdász temetésén részt venni szivesek voltak s ezen részvét által mély fájdalmunkat enyhitették, ezuton is a legszivélyesebb köszönetünket nyilvánitjuk. A gyászoló család.

— **Szines levelező-lapok Debreczen látkápeivel** kaphatók László Albert és Szabó István papirkereskedésében, Csáthy Ferencz könyvkereskedésében, a legtöbb dohánytőzsdében és a Csokonai nyomda részvénytársaságnál, darabonként 5 krjával.

— **Uj levélbélyeg.** A kereskedelemügyi miniszter az uj fillér- és korona-pénzértéknek megfelelően ujfajtáju postái értékjegyeket, köznyelven szólva levélbélyeget fog forgalomba hozni. Hogy a külföldön az uj bélyegről majdan a magyar képzőművészet fejlettségére is következtethessenek, a miniszter csak magyar müvészeknek, pályázatot hirdet bélyegmintára. Fehér alapon fekete tollrajzzal, a mostani levélbélyegek háromszoros nagyságában kell a mintát megrajzolni teljesen szabad fantáziával, csak éppen azzal korlátozva, hogy a képre rá kell jutni a Magyar kir. Posta s a korona vagy fillér fölirásnak s az értékjelző számnak. A rajznak nem szabad igen sürünek lenni, mert a postai bélyegző nyomát igen élesen és tisztán kell meglátni a bélyegen. Az elfogadott legjobb pályamü kétszáz forint, a hozzá legközelebb álló pedig száz forint jutalmat kap. A pályamüveket márczius tizenötödikéig lehet benyujtani a magyar országos képzőmüvészeti tanácshoz. Csak magyar állampolgárok pályázhatnak. És nemsokára el fog érkezni az az idő, mikor a szenvedélyes bélyeggyüjtők drága pénzt fognak fizetni a mostani megszokott bélyegekért, amelyek akkor már ritkaságszámba mennek.

— **Köszönet-nyilvánitás.** Mindazon rokonok, barátok és jó ismerősök, kik elhunyt felejthetetlen jó feleségem végtisztességtételénél megjelenni szivesek voltak s e gyászos esetnél részvétökkel fájdalmamat enyhitették, ugy a városi dalárda fogadják ezuton is legmélyebb köszönetemet. Herczeg János ispotályi leánytanitó s énekvezér.

x **A Horgony-Pain-Expeller** igazi, népszerü háziszerré lett, mely számos családban már több mint 27 év óta mindig készletben van. Hátfájásnál, csipőfájdalom, fejfájásnál, köszvénynél, csuznál stb.-nél a Horgony-Pain-Expellerrel való bedörzsölések mindig fájdalomcsillapitó hatásuaknak bizonyultak, sőt járványkórnál, minő: a kolera, hányóhasfolyás, az altestnek Pain-Expellerrel való bedörzsölése mindig igen hasznosnak bizonyult. Ezen kitünő háziszer jó eredménynyel használtatott bedörzsölésként az influenza ellen is és 40 kr., 70 kr. és 1 frt üvegenkénti árban a legtöbb gyógyszertárban készletben van, hanem bevasárlás alkalmával mindig határozottan: mint „Richter-féle Horgony-Pain-Expeller“ vagy „Richter-féle Horgony-Liniment“ kérendő és a „Horgony“ védjegyre kérünk figyelni.

Vidék.

Meghiusult közgyülés. *Hajdu-Dorogon*, mint levelezőnk irja: A közbirtokosság ma tartotta volna meg évi rendes közgyülését, mely hivatva lett volna a Nagy Miklós halálával megüresedett közbirtokossági jegyzői állást betölteni s a legellentétesebb ügyében intézkedni. Miután azonban a közbirtokosság kellő számban nem jelent meg, az alapszabály értelmében a gyülés 15 nap mulva lesz megtartva. Hajdu Dorog 1998. jan 12.

Gyászrovat.

† **Csebi Pogány Pál** földbirtokos, Hontvármegye volt szolgabirója és törvényhatósági bizottsági tagja 77 éves korában elhunyt. Kiterjedt rokonság gyászolja. N.-Kereskényen temetik el.

Irodalom — Müvészet.

* **A Magyar Kritika**-ból mindössze 7 szám jelent meg, de már e néhány számból is látható, hogy felelős szerkesztője, Benedek Elek s vele a szerkesztőbizottság megbecsülhetetlen szolgálatot tesz az irodalomnak, a mindég objektiv, alapos kritikákkal. Munkatársai közt találjuk az irodalom számos kitünőségét, kik szakavatott, magas szinvonalon álló birálatokkal emelik a lap értékét s érdekességét. Nagyban emeli a lap becsét az uj könyvek pontos jegyzéke. A Magyar Kritika előfizetési ára egy egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr. Megrendelhető a kiadóhivatalban: Budapest, VII. ker. Wesselényi-utcza 31.

* **A magyar nép multja és jelene.** Benedek Elek e nagyszabásu, az Athenaeum kiadásában megjelenő munkájának épen most megjelent ötödik füzetében a tatárjárás utáni szomoru korszakot, majd a főnemesség szerteten elhatalmoskodását, a királyi tekintély meggyengülését és ujból való megerősitését rajzolja. Bárhogy csábithatná is a szerzőt az érdekesebbnél érdekesebb történeti események elmélyedés, sohasem téveszti szem elől tulajdonképeni czélját, mely a magyar nép helyzetének hü visszatükröztetése. Akár az oligarchák győzedelmeskednek, akár a király kerül felül, a nép marad a mi volt: jog nélküli, igát vonó rabszolga. Helyzetének, sorsának változása a nagyon rossz és a kevésbbé rossz fogalmai között mozog csak. Kun László korhely-uralmát a paraszt sinyli meg első sorban és igavonó barmok hijján, maga kénytelen a kétkerekü taligát vonni és a Németujvári bárók, a Csák Máték, a Hunt-Pázmánok rabló hadjáratai, fosztogatásai szintén a jobbágy népet teszik első sorban földönfutóvá. Megkapó erővel, drámai mozgalmassággal festi Benedek e harczokat, e küzdelmeket és szivünket, lelkünket fájdalom fogja el a szegény nép e sanyargattatásának láttán és meg nem szünő jajkiáltásának hallatán. Ez érdekes, szomoru, de költői jelenetekben oly gazdag korszak leirásában, a maga teljes fényében megnyilatkozik Benedek stilmüvészete, mely minden árnyalathoz, minden hangulathoz megtalálja a legszinezőbb, a legjellemzőbb kifejezést. A szines mümellékkel és számos szép képpel diszitett füzetnek ára 30 kr.

* **A király egy magyar könyvről,** Szmollény Nándor és Liptai Károly szegedi hirlapirókat, a „Margyarország Ezredik Éve“ cz. históriai nagy munka iróit szép kitüntetés érte. Munkájukat, mely az ezredik évi események egyetlen nagy szabásu történeti forrásmunkája, — a király legkegyelmesebben elfogadta, családi kitbizományi könyvtárába elhelyezte s az iróknak legmagasabb köszönetét nyilvánitotta a hazafias munka folajánlásáért. A nagy munka irói bizonyára a legszebb jutalmukat találják a királyi elismerésben.“ — A nagy munkát Wlassics Gyula dr. kultuszminiszter is ajánlotta beszerzésre a hazai iskoláknak s Budapest fő- és székváros már be is szerezte összes községi iskolái részére.

CSARNOK.

Gyilkos idealizmus.

Irta: **Baltazár D.**

— Folytatás és vége. —

Reám vetette ábrándos kék szemeit, melyben menyország és pokol iker-testvérként lakott s aztán alig halhatólag ezt felelte:

„A szerint cselekszem“.

A levél olvasása után egy diadalmas érzés villant át arczán, melyben mintegy megdicsőült a fájdalomnak és bánatnak borus kifejezése s aztán ájultan rogyott össze. Félóra beletelt, mig eszméletre tudtam kelteni. Hirtelen megtettem a szükséges intézkedéseket a halottra vonatkozólag; azzal karomat nyujtottam a roskadozó nőnek, felajánlva lovagias készségemet, hogy szállására kalauzolom. — Mentünk, szomoruan, busan; egymás mellett szótlanul. A közeli utczasarkon véletlenül összetalálkoztam intézetünk igazgatójával, ki kollegiális bizalommal egy pár szóra kért. Pardont kértem egy perczre a hölgytől s hátramaradtam; alig váltottam pár szót igazgatómmal, látom hogy Szondy Piroska besiet egy négy emeletes ház kapuja alá. Rögtön öngyilkossági kisérletre gondoltam; ott hagytam az igazgatót és rohantam a hölgy után; a második emeletig érkeztem, a hol a földhöz szögezve lábaim. Az ablak előtt egy árny suhant le; aztán tompa zuhanás és egy fájdalmas sikoltás; rövid bucsu a földi világtól. Lerohantam a lépcsőkön s ott az udvar hideg kövezetén találtam élettelenül, összezuzott testtel a boldogtalan nőt. — Arcza, feje nem sérült meg, csak az orr és szájból szivárgó piros vérszalag bizonyitotta, hogy halálos volt a zuhanás. Jobbjában papirt tartott görcsösen szoritva, a László levelét, melynek elolvasására csakugyan a megboldogult akarata szerinti időt tartotta be. Mielőtt még a hullamerevség beállana, igyekeztem kiszabaditani görcsös ujjai közül s gondolván, hogy hátha reám nézve valami teendőt tartalmaz, elolvastam; tartalma a következő volt:

Asszonyom!

Bocsásson meg e hideg megszólitásért, de itt e földön emberek törvénye szerint máshoz nincs jogom; majd talán ott fönn a lelkek tiszta világában, hol eszményi törvény, az örök igazság és szeretet törvénye betölt és kiegyenlit mindent, ott majd más szavakat használhatok.

Már közel állok a nagy uthoz, melyről Istennek hála visszatérés nem lehet, de nem távozhatom a nélkül, hogy e pár sorban ne nyujtsam önnek a földi végső leszámolást.

Tudom, hogy az irántam való szeretet, mely egész a boldogságról való lemondásig elmegy a másik üdvéért, diktálta kezе alá ama sorokat, melyek összeromboltak bennem egy fényes világot. Ezt a a világot a rövid látó emberek tiszta idealizmusnak nevezték s engem a tulajdonost tökéletes férfinak. Pedig bezzeg idealizmus molt az a világ, mely összegyeztető kapcsot a való élettel nem talált; s az ember pedig egy romboló tulzásokból összealkotott, megtestesült contrast, kinek hizelgett ha tökéletesnek tartatik. A büszkeség egy dämont tett urrá egész lényem felett, mely lángostorával korbácsolta vissza a szivet, ha a boldog-

ság utjára reá lépni akart. A beteg idealis szerelem széttört gyöngyét a magányos reábeszélés titkos alchnimiájával sokszor próbáltam ismét összeforrasztani; de a dämon ott ált az eredmény felett s egy suhintással pozdorjává törte. S még abból a boldogságból is, amit álmodtam dobtam tőle el, az ébrenlét számára önvád alakjában kovácsolt büntetést.

Bocsásson meg, hogy gyenge és tökéletlen voltam és hallgassa meg első és utolsó kérésemet. Majdha eljön önért is a tulvilági hirnök, ki már nekem itt kopogtat lelkem ajtaján, hagyja szent kötelességül utódainak, hogy egy sirba helyezzék velem; hogy igy a mit két sziv hatalma itt fenn a földön meg nem teremthetett, teremsték meg poraim egyesitését ott alant az enyészet férgei. Földi viszásságoktól megtisztult lelkem pedig a tulvilágon várja önt örök, boldog viszont látásra. Ámen.

A levél elolvasása közben kis csoport verődött körültem, a rendőrségnek a kivánt felvilágositást megadtam. A halálesetről értesitett rokonság nem ellenezte a két boldogtalan együttes, közös eltemetését.

Harmadnap meg ott álltunk a két koporsó körül temetési szertartás alatt. Igy hullatta az első hó — mint most — gyönge pelyheit. Göngéden hullottak, talán hogy még ők se zavarják hallotti álmát annak az életében magasztos eszméktől villámló agyvelőnek, tengermély érzelmektől hányatott kebelnek, melynek dicső tulajdonosa ott feküdött bent, mereven, kihülve mint a tongerbe hullott meteor; vagy tán, hogy engeszteljék még itt e földön azt az óriási ürt, melyet a halott férfi vas jelleme, maga és az ott mellette nyugvó nő közé állitott áthidalhatatlanul.

Vegyes.

A pápa ajándékai. A pápa hatvan éves papi jubileumára hat millió frank értékü ajándékot kapott. Lássuk a főbb ajándékok lajstromát:

1. A norfolki herczeg egy 200.000 frankos chequet küldött.
2. A spanyol regenskirálynő 100.000 frankot aranyban.
3. A német császár 50 000 márkát aranyban.
4. Az osztrák püspöki kar 100.000 forintot aranyban.
5. A magyar herczegprimás 100.000 forintot aranyban.
6. A czár egy remek gyürüt.
7. A czárné egy gyönyörü ereklyetartót.
8. A Sacré-Coeur apácza-rend egy olvasót, melynek Ave Mária-ja Louis d'orokból, Miatyánkja 50 frankos aranyból, keresztje pedig 6 drab 100 frankos aranyból van összeállitva. Ezekhez járulnak még királyunk, az amerikai püspökségek, a szultán s a franczia köztársasági elnök már emlitett remek ajándékai. Szerzetek és egyes papok 72 tárgyat küldtek egy millió frank értékben.

*

A gondolat-fényképező gép. A nagy föltalálónak, ugy látszik, méltó követője akadt fiában. Mert ha ugyan igaz, amit amerikai lapok irnak, a geniális ifju nem jelentéktelenebb dolgot talált volna föl, mint a gondolat fényképező gépet. A titokzatos találmányról — tudniillik senki se látta még — mindössze annyit tudnak az Edisonékkal érintkezők, hogy a médium fejét egészen simára szükséges leborotválni, mire valami kecsonyanemü anyaggal vonják be s a titkos gép müködése következtében a kocsonya-burokra odarögződik dudorogások stb. alakjábsn a gondolatok képe. Annyi igaz, hogy az ilyen clichée érdekes valami lehet!

*

Éva leánya. Legyen nőm Ilka, s ugy bánok önnel mint egy angyallal. Akinek nem kell sem étel, sem ital, sem uj ruha? Szépen köszönöm!

*

Nagyra becsüli. Nem is gondolja, hogy mily nagyra becsülöm én a Feinstok bankár leányát. Bah, hát milyen nagyra becsülheti, legfeljebb százezer forintra.

*

Gorombán. Anya: Nos, nem énekel a leányom nagyszerüen? És mindent hallás után. Ur. Hm, akkor nagyon siket lehet!

*

Kedélyes. Olyan szamár, mint ön, még nem volt a világon. No lám, mégis van uj a nap alatt.

*

Ez is jó. A. Tud ön valami jobbat gondolni vasuti szerencsétlenség alatt, mint lélekjelenlétet? B. Oh igen! a test távollétét...

*

A muzsa a baromudvarban. A Comédie Lyrique nevü párisi szinház előtt régebben a kilencz muzsa állt. Egy napon a szomorujáték muzsájának egyik karját letörve találták. Hirtelen fagy okozta-é a törést, a vagy az utczai gyerekek csonkitották-e meg a klasszikus kőszépséget; ki tudhatná a szinház felügyelője a muzsát elvitte egy szobrász mütermébe, a hol hosszu ideig állt mindenfele lim-lom közt, mignem a szobrász ujból helyreállitotta. Időközben azonban a muzsa helyét e szinház előtt más szoborral töltötték be. — Hosszu ideig nyoma veszett most a tagikus muzsának, mignem egy napon árverésre került és a párisi vágóhid kapusának birtokába lutott. A szomorujáték muzsája most ott áll a baromudvar kutjának a tetejében és szomoruan néz le a barmok falkáira, mielőtt ezeket is eléri tragikus sorsuk.

Közgazdaság.

Érték-tőzsde.

A debreczeni „Közgazdaságibank részv.-társaság" közlése. 1897. jan. hó 13-án.

Államadósság:

Magyar aranyjáradék 4%	121.—	121 50
„ vasuti beruházási köt. 4½%	120.50	121.50
„ koronajáradék 4%	99.60	100.10
„ regále vált. köt. 4½%	101.—	101.75
Osztrák aranyjáradék 4%	121.50	122.—
Egységes államkötvény 4⅕%	102.25	102.75
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	140.50	141.50

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	383 —	383.50
Osztrák hitelbank részvény	356.—	356.20
Magyaripar- és keresk. bank. r.	105.—	106.—

Sorsjegyek:

Magyar jelzálogban 4%-os sorsj.	123.25	123.75
„ „ 3%-os „	103.25	104.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	118.—	119.—
Magyar vörös keresztsorsjegy	9.75	10.25
Osztrák „ „ —	19.50	20.50
Olasz „ „ —	12.—	12.50
Bazilika sorsjegy — — —	6.60	7.—
Jó-sziv „ — — —	3.80	4.20

Pénznemek:

Cs. és kir. arany — — —	5.67	5.75
20 márkás arany — — —	11.74	11.78
20 frankos arany — — —	9.52	9.58
1 Sovereigns — — —	12.—	12.04

Budapesti gabona-tőzsde.

I. Készára-üzlet.

1898. jan. 12-én.

Buzát ma gyöngén kináltak, a kereslet igen korlátolt volt. — Elkelt lanyha irányzat mellett néhány tétel nyomott áron.

Egyébb gabonanemüekben gyönge volt a forgalom változatlan áron.

H. Határidő-üzlet.

Az irányzat eleinte lanyha volt, utóbb azonban szilárd lett és az árak mérsékelt forgalom mellett emelkedtek.

Hivatalos záróárfolyamok déli 1 órakor.

Buza szeptemberre	9.40— 9.42
„ márcz.—ápr.	11.92—11.94
Rozs márcz.—ápr.-ra	8.70— 8.71
Tengeri máj.—jun.-ra	5.30— 5.32
„ deczemberre	—
Zab márcz.—ápr.-ra	6.34— 6.36
„ januárra	—.——.—

Délután 4 órakor zárlat:

Buza tavaszra	11.93—11.94
„ őszre	9.42— 9.43
Rozs tavaszra	8.68— 8.69
Zab „	6.35— 6.37
Tengeri máj.—jun.	5.31— 5.32
Repcze augusztusra	12.——12.05

Szerkesztői üzenet.

Clló. Hát miért éppen mi? Küldje be müvét az „Ohioi hiradónak" Ön versbe szedte az egész magyar történelmet és most azt akarja, hogy mi közöljük. Még ha sokkal jobb volna is a munka, nem pedig ilyen infámis rossz, akkor se való az egy napilapba. Hanem azért az ön okulására és ijesztő példaként másoknak, adunk belőle egy kis mutatót:

II-ik Lajos király
Utolérte a borzasztó halál
Lovával belefult a Cselébe,
Mert elvesztette a csatát 26.000 cseléde,
És azután.
Nagy vala a gyász Budán,

Vagy:

Mióta filloxéra van
Rossz a magyar bora,
Mint amilyen volt egykor
A tatárok kora.
Akkor emberhust ettek az emberek,
S a földalatt bujkált vermekben a sok gyerek,
Rágondolni szinte nem is merek.

És még azt meri kérdezni, hogy mit ér ez a mü?

Ildiko. A feleletet a szivében tessék keresni s mivel itt ugy látszik, tisztán ápolt szerelem lakozik a szerencsés ficzkó iránt, aki a leánykérőbe hát fedezetül az anyját is magával viszi: mondja csak neki bátran, nyomban a szemébe, akár a két mama előtt a boldogitó — igent. Gyermekek leány-lélek aggodalma csak, hogy ezért az egyenesen és rögtön adott vallomásért megszólitják.

Debreczeni városi szinház.

Folyó szám 103. Páratlan bérlet 83. sz.

Ma, csütörtökön, 1897. évi január hó 13-án másodszor:

Huszárosan!

Eredeti operette 3 felvonásban, szövegét irta Rónaszéki Gusztáv, zenéjét szerz.: Barna I.

Személyek:

D' Avancourt marquisné	Locsarekné S.
Adrienne, leánya — —	Serfőzy Zsenni.
Vicomte Hyppolite —	Szentes János.
Gróf Haday, huszárkapitány	Bekési Gyula.
Báró Hauptdegen, kadét	Rubos Árpád.
Szikra trombitás — —	Püsgöky Imre.
Simplicius, udvarmester	Sziklay Miklós.
Maglon, cseléd — —	F. Kállai Lujza.
Peppo, majoros legény	Karacs Imre.
Jutka, szakácsné — —	Csügényi Vilma.

Huszárok, inasok, nép. Történik Párisban, 1815-ben.

—

Holnap pénteken, 1898. évi január hó 14-én uj betanulással, uj diszletekkel és jelmezekkel bérletszünetben:

Az ember tragédiája.

Madáeh Imre drámai költeménye.

Nyilttér.

!! Pálmay Ilka jön !!

A világhirü diva

Pálmay Ilka

egyetlen dalestélye

1898. január 20-án esti 8 órakor a BIKA szálloda dísztermében.

Helyárak: Páholy **12** frt, Ülőhely az I. sorban **4** frt, a II. III. sorban **3** frt, a IV. V. VI. sorban **2** frt, a VII. VIII. sorban **1** frt, állóhely **50** kr.

Előjegyzések **László Albert** könyvkereskedésében eszközölhetők.

!! Pálmay Ilka jön !!

49/m.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. járásbíróságnak 35395/97. P. sz. kiküldő végzése alapján ezennel közhirré teszem, miszerint a Feischl Fülöp és fia csődtömegéhez leltározott összesen 58512 frt 43 kr névértékü **kétes** követelések és egy 3546 frt 80 krnyi névértékü peres követelés a hitelezői választmánynak 1897. évi deczember 4-én kelt 170. és 171. sz. határozatai folytán **f. 1898. évi január hó 22-ik napján délutáni 3 órakor** a kir. törvényszék árverési termében nyilvános árverésen készpénzzeli fizetés és a 3546 frt 80 kros peres követelés, ezenfelül 800 frt költségbiztositék letétele ellenében el fognak adatni.

Az elárverezendő követelésekre nézve **Dr. Kemény Mórioz** tömeggondnok Debreczenben az érdeklődőknek a kivánt tájékoztatást addig is megadja.

Kelt Debreczenben, 1898. évi január hó 12.

Török Péter
birói kiküldött.

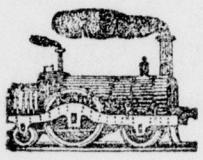
84—1—1

EZER

FÉRFI,

öreg és fiatal visszanyert erejét és egészségét dr. **Müller** főtörzsorvos *idegerősitő szerének* köszönheti. Igen ajánlatos *titkos kicsapongásból* eredő *ideges alvás, ideges reszketés, a kéz és lábnak, kedvtelenség, ideges főfájás, migrén,* különösen *férfi gyöngeségnél* gyógyit rövid idő alatt. A valódi dr. Müller főtörzsorvos által készitett **idegerősitő** szer kapható a **Szent-György gyógyszertárban** Bécs, V/2. Wimmergasse 33. Ára az orvosi használati utasitással 3 frt 10 kr. postai küldéssel 25. csomagolás és szállitólevélért (portó nélkül), Ugyanott kapható *dr. Müller-féle* Injectio és pilulái, mely pár nap alatt hurutot nőknél is gyógyit. Ára használati utasitással Nr. 1. frissen keletkezett baj ellen 1 frt 60 kr. Nr. 2. elévült chronikus baj ellen 2 frt 50 kr. Postai küldésnél 25 kr. csomagolás és szállitó levélért (portó nélkül). Előleges beküldése posta-utalványon kéretik.

Kéretik ezen hirdetést kivágni és megőrizni.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1897. október hó 1-től

— Egységes vasuti idő szerint. —

Debreczen—Budapest (M. áll. v.-tól.)

Debreczenből indul		Vonat	Érkezik	
P.-Ladány*	12.—	déli	Vegyesvonat	1.28 délután
P.-Ladány	3.48	délután	Tv. sz. sz.	5.24 délután
P.-Ladány	8.15	este	Személyvonat	9.45 este
Budapest	8.53	reggel	Gyorsvonat	1.50 délután
Budapest	12.36	délután	Személyvonat	8.10 este
Budapest	10.37	este	Személyvonat	5.45 reggel

Debreczen—M.-Sziget

Szatmár	5.23	reggel	Személyvonat	1.—	délután
M.-Sziget	3.05	reggel	Személyvonat	9.50	délelőtt
M.-Sziget	4.07	délután	Személyvonat	11.—	este
M.-Sziget	6.59	délután	Gyorsvonat	11.40	este
M.-Sziget	7.58	este	Tv. sz. sz.	8.03	reggel

Debreczen—Szerencs

Szerencs	8.25	reggel	Személyvonat	11.26	délelőtt
Szerencs	4.02	délután	Személyvonat	7.07	délután
Szerencs	8.10	este	Személyvonat	11.—	este

Debreczen—Füzes-Abony

Füzes-Abony	4.42	reggel	Vegyesvonat	10.24	délelőtt
Füzes-Abony**	4.12	délután	Vegyesvonat	7.56	délután

Debreczen—Nagy-Léta—Vértes

N.-Léta—Vértes	8.35	reggel	Vegyesvonat	10.46	délelőtt
N.-Léta—Vértes	4.17	délután	Vegyesvonat	6.20	délután

Debreczen—Büd-Szt-Mihály—Tisza-Lök

B.-Szt-Mihály	5.28	reggel	Vegyesvonat	8.58	reggel
B.-Szt-Mihály	3.54	délután	Vegyesvonat	6.53	délután

* Minden kedden
** Csak Tisza-Füre

Kiadó és laptulajdonos:
Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.
Felelős szerkesztő: **Koncz Ákos.**
Főmunkatárs: **Ujlaki Antal.**

Eugen herczeg szobor sorsjegyek

Főnyeremény

Huzás február 11-én.

75.000 korona érték

Sorsjegyeket **50** krjával ajánl:

Közgazdasági bank Debreczen,
Alföldi takarékpénztár „

Csokoládé, cacao, bonbonok,
legjobb és legtisztább minőségben
FIUMEI Cacao-és Csokoládé-Gyár (RT.)
Kapható minden jobb füszer-és csemege-üzletben

A CIVIS NAPTÁR

Minden család hivatal üzlet és magános vegyen Civis Naptárt

az 1898. évi naptár-kiadványok legérdekesebbike; van benne tanulságos és szórakoztató olvasmány bőven és mindezt számos kép tarkitja.

Különösen kiemelendő: Az 1848/49. szabadságharcz története Bartha Mórtól, valamint Szabolcska Mihály, Könyves Tóth Kálmán, Váradi Antal stb. irodalmi előkelőségek dolgozatai; A mult év története, számos illusztrált adoma és a bővitett Czimtár.

Ezen sokoldalu és közhasznu naptár ára **36 kr.**

Kapható a Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaságnál, — továbbá minden könyvkereskedésben és dohánytőzsdében.

„Csokonai" nyomda és kiadó r.-t. nyomása. 1897.